

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมชี้นำการคิดในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2” มีสาระโดยสรุป ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมชี้นำการคิดในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สมมติฐานของการวิจัย

1. คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียน หลังเข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจนี้ จะสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม
2. คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียน หลังเข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจนี้ จะสูงกว่าเกณฑ์การประเมินผลหลังเข้าร่วมโปรแกรม

วิธีดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมชี้นำการคิดในการอ่าน
2. การทดลองใช้โปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมชี้นำการคิดในการอ่าน
3. การปรับปรุงโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมชี้นำการคิดในการอ่าน

การสร้างโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมที่นำการคิดในการอ่าน

วิธีการสร้างโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ
โดยใช้กิจกรรมที่นำการคิดในการอ่าน มีดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ด้านแนวคิด ทฤษฎี ของนักการศึกษาเกี่ยวกับการอ่าน
การอ่านเพื่อความเข้าใจ กิจกรรมที่นำการคิดในการอ่าน รูปแบบของโปรแกรมการสอน
การประเมินผลโปรแกรม หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)

2. การสร้างโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ
โดยใช้กิจกรรมที่นำการคิดในการอ่าน โดยผู้วิจัยสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีจากการศึกษาข้อมูล
พื้นฐาน นำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดของโปรแกรม ยึดตามหลักแบบจำลองของ Tyler กรอบแนว
คิดนี้ประกอบด้วย กำหนดเป้าหมายของโปรแกรม กำหนดลักษณะของโปรแกรม กำหนดเกณฑ์
การคัดเลือกนักเรียนเข้าร่วมโปรแกรม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล
โปรแกรม

3. การสร้างขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมและแผนการสอน ในโปรแกรมส่งเสริมความ
สามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมที่นำการคิดในการอ่าน โดยการนำ
ขั้นตอนของกิจกรรมที่นำการคิดในการอ่านของ Stauffer มาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมของ
แผนการสอน ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ชั้นคาดคะเน ชั้นอ่าน ชั้นพิสูจน์ ในชั้นคาดคะเน
จะใช้กิจกรรมนำ ได้แก่ การใช้รูปภาพ การเล่านิทาน การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อกระตุ้นให้
นักเรียนคิดและคาดคะเนเรื่องก่อนการอ่าน นำมาสร้างเป็นแผนการสอนที่ใช้ในโปรแกรม จำนวน
ทั้งสิ้น 24 แผน ในแผนการสอนประกอบด้วย ความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
เนื้อหา สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และภาคผนวก ในส่วนของเนื้อหาจะใช้
บทอ่าน คือ นิทานที่คัดเลือกจากหนังสือ วารสาร นิตยสาร โดยคำนึงหลักจิตวิทยาและหลักการ
พิจารณาหนังสือวรรณกรรมกับเด็กของ บันลือ พฤกษ์วัน แล้วนำบทอ่านที่ได้มาวิเคราะห์และ
ปรับให้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้หลักของ Fry (อ้างถึงใน สุนันทา
มันเศรษฐวิทย์, 2537) จากนั้นนำแผนการสอน ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบเพื่อ
ปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
เพื่อพิจารณาความเหมาะสม นำผลมาปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนให้สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริง

การทดลองโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมที่นำการคิดในการอ่าน

วิธีการทดลองโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ
โดยใช้กิจกรรมที่นำการคิดในการอ่าน มีดังนี้

1. ตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ของ
โรงเรียนสุขานารี สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย
เพื่อความเข้าใจ เป็นแบบทดสอบคู่ขนาน ใช้ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ชุดละ 20 ข้อ ใช้
วัดความเข้าใจในการอ่าน 2 ระดับ คือ การอ่านตามตัวอักษร และการอ่านตีความ โดยผู้วิจัย
สร้างตารางวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพื่อกำหนดอัตราส่วนของแบบ-
ทดสอบพิจารณาบทอ่านในแบบทดสอบให้มีเนื้อหาคล้ายคลึงกัน สร้างแบบสอบถามจำนวน 2
ชุด ๆ ละ 32 ข้อ นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจพิจารณา เพื่อปรับปรุงแก้ไข นำแบบทดสอบที่แก้ไข
แล้วไปหาประสิทธิภาพโดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างข้อมูล
ที่ได้นำมาปรับปรุงและคัดให้เหลือชุดละ 20 ข้อ นำไปทดลองอีกครั้งกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเดิม
เพื่อหาระดับความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยง พบว่า ข้อสอบแบบทดสอบมีระดับ
ความยาก 0.4 - 0.8 ค่าอำนาจจำแนก 0.3 ขึ้นไป ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบฉบับที่ 1
เท่ากับ 0.850 ฉบับที่ 2 เท่ากับ 0.857

3. วิธีดำเนินการทดลองใช้โปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อ
ความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมที่นำการคิดในการอ่าน มีดังนี้

3.1 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ
ฉบับที่ 1 (pre-test) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นก่อนทำการสอนตามโปรแกรม

3.2 ดำเนินการสอนตัวอย่างประชากร ตามแผนการสอนที่สร้างขึ้นจำนวนทั้งสิ้น
24 แผน โดยใช้เวลาแผนละ 1 ชั่วโมง (3 คาบ คาบละ 20 นาที) ใช้เวลาในการดำเนินการ 5
สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน คือ วันจันทร์-วันศุกร์ ในช่วงเวลาของการสอนซ่อมเสริม คือเวลา
14.45 น. - 15.45 น. รวมเวลาทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง (72 คาบ) และเวลาในการทำแบบทดสอบอีก
2 ชั่วโมง โดยเริ่มดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ตั้งแต่วันที่ 11 พฤศจิกายน
2539 ถึงวันที่ 23 ธันวาคม 2539

ในระหว่างการทำกิจกรรมทดลองสอนผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล เช่น การเข้าร่วมกิจกรรม การทำแบบฝึกหัด เพื่อพัฒนาการในการอ่านของนักเรียนและนำข้อมูลที่ได้มาประกอบการอภิปรายผลต่อไป

3.3 หลังจากเสร็จสิ้นการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามกำหนดในโปรแกรมแล้ว ให้ตัวอย่างประชากรทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ฉบับที่ 2 (post-test)

4. วิเคราะห์ข้อมูล

4.1 คำนวณค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังการทดลอง

4.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังการทดลอง โดยการทดสอบค่าที (t-test dependent)

4.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจหลังเข้าร่วมโปรแกรมกับเกณฑ์การประเมินหลังเข้าร่วมโปรแกรม โดยการทดสอบค่าที (t-test)

การปรับปรุงโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมชี้นำการคิดในการอ่าน

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้โปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมชี้นำการคิดในการอ่าน ทั้งที่ได้จากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและบันทึกเพิ่มเติมมาปรับปรุงแผนการสอนที่ใช้ในโปรแกรม ให้มีความสมบูรณ์และเหมาะสมยิ่งขึ้น แล้วนำเสนอโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมชี้นำการคิดในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สรุปผลการทดลอง เสนอผลการทดลองเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการทดลองใช้โปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมชี้นำการคิดในการอ่าน พบว่า

1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ในระดับ การอ่านตามตัวอักษรของนักเรียนหลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม อย่างมีนัย สำคัญที่ระดับ .01

1.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ในระดับ การอ่านตีความของนักเรียนหลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01

1.3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของ นักเรียนหลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของ นักเรียนหลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าเกณฑ์การประเมินหลังเข้าร่วมโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 2 โปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดย ใช้กิจกรรมชี้นำการคิดในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีองค์ประกอบ ดังนี้

เป้าหมายของโปรแกรม

เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ใน 2 ระดับ คือ การอ่านตามตัวอักษร และการอ่านตีความ

ลักษณะของโปรแกรม

จัดเป็นโปรแกรมเสริมหลักสูตร ในช่วงเวลาซ่อมเสริม สัปดาห์ละ 5 วัน (วันจันทร์ - วันศุกร์) เวลา 14.45 น. - 15.45 น.

เกณฑ์การคัดเลือกนักเรียนเข้าร่วมโปรแกรม

เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทุกระดับความสามารถที่ได้รับการสุ่มแบบ แยกประเภท และสมัครใจเข้าร่วมโปรแกรม

การจัดการเรียนการสอน

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน ชั้นกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งใช้ขั้นตอนของกิจกรรมชั้นนำ การคิดในการอ่าน (ขั้นคาดคะเน ขั้นอ่าน ขั้นตรวจสอบ) ขั้นสรุป เนื้อหาที่ใช้ในแผนการสอนเป็น

นิทานที่ผ่านการคัดเลือกให้เหมาะสมกับวัย ระดับความสามารถ และความสนใจของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การประเมินผลโปรแกรม

ประเมินประสิทธิภาพของโปรแกรมจาก คะแนนการทดสอบความสามารถในการ
อ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมชี้นำการคิดในการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ หลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสูงกว่าเกณฑ์การประเมินหลังเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังต่อไปนี้

1. โปรแกรมการสอนที่จัดทำขึ้นในครั้งนี้นั้น มีเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรม ได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจตามศักยภาพของตนอย่างเต็มที่ โดยนักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมได้รับการส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจอย่างต่อเนื่องทุกวัน วันละ 1 ชั่วโมง เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ หลังจากทีนักเรียนเข้าร่วมโปรแกรมแล้วมีคะแนนสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม ดังที่ Smith (1978 อ้างถึงใน ประทีป แจ่มจิตต์, 2529) ที่ได้กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านเป็นเรื่องของทักษะ เมื่อได้รับการฝึกฝนย่อมทำได้ดีขึ้น Harris (1975) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะอย่างหนึ่ง ซึ่งต้องได้รับการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพของการอ่าน Thorndike (อ้างถึงใน พรพนี ข.เจนจิต, 2528) กล่าวว่า ภาษาเป็นทักษะ หากได้รับการฝึกฝนหรือทำซ้ำอยู่อย่างสม่ำเสมอ ความชำนาญและทักษะในการกระทำนั้นจะมีมากขึ้น และ Stauffer (1975) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจไม่ได้เป็นทักษะที่พัฒนาขึ้นเอง แต่เป็นทักษะที่สามารถฝึกให้เกิดขึ้นได้ โดยต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอย่างต่อเนื่องและถูกต้อง

2. ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนในโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยใช้ขั้นตอนของกิจกรรมซึ่งนำการคิดในการอ่าน ของ Stauffer เป็นกิจกรรมการสอนอ่านที่เน้นกระบวนการคิดควบคู่ไปกับการอ่าน โดยผู้อ่านจะต้องคิดคาดคะเนเหตุการณ์และเรื่องราวก่อนการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า การให้นักเรียนทำกิจกรรมตามขั้นตอนของกิจกรรมซึ่งนำการคิดในการอ่าน ส่งผลให้ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนพัฒนาขึ้น ดังจะสังเกตได้จาก ผลการเปรียบเทียบคะแนนของแบบทดสอบก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรม ซึ่งจะสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชื่นสมน สุพันธ์ (2533); สุรัช ปิยานุกูล (2536); Berglund(1985); Hunt (1987); Neal (1988); Wilkerson (1985) ที่ได้นำขั้นตอนของกิจกรรมซึ่งนำการคิดในการอ่านไปใช้ สรุปได้ว่ากิจกรรมซึ่งนำการคิดในการอ่าน มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยการกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความคิดควบคู่ไปกับการอ่าน และการให้นักเรียนคิดคาดคะเนเหตุการณ์ก่อนการอ่านมีประสิทธิภาพในการทำให้นักเรียนเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Devine (1980) ที่กล่าวว่า การคิดทำให้อ่านเข้าใจในสิ่งที่อ่าน โดยผู้อ่านจะนำเอาความรู้เดิมและการคาดคะเนมาเป็นพื้นฐานในการคิด เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่อ่าน และ Spiro (1980) ที่ได้กล่าวว่า การที่ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้มาก จำเป็นต้องรู้จักคาดคะเนเรื่องราวก่อนการอ่าน และการอ่านที่มีประสิทธิภาพผู้อ่านต้องสามารถคาดคะเนเรื่องราวก่อนการอ่านได้

3. การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนในโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนนี้ ผู้วิจัยได้เน้นความสำคัญของการคาดคะเนเหตุการณ์และเรื่องราวก่อนการอ่าน จากนั้นอ่านเพื่อพิสูจน์การคาดคะเน ซึ่งเป็นการอ่านตามจุดประสงค์ที่นักเรียนได้ตั้งขึ้นด้วยตนเอง ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมดังกล่าวส่งผลให้ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนเพิ่มขึ้น โดยสังเกตจากคะแนนของแบบฝึกหัด คะแนน t ที่ได้จากการเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบ ฉบับที่ 1 กับฉบับที่ 2 และพฤติกรรมของนักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมที่มีความสนุกสนานในการเข้าร่วมกิจกรรม อันสังเกตได้จากพฤติกรรมการทำกิจกรรมในขั้นตอนต่าง ๆ ซึ่งผลดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Mangieri และ คณะ (1982) ที่ว่า ผู้อ่านจะคาดคะเนเรื่องราวก่อนอ่าน จากนั้นจึงอ่านเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องของการคาดคะเนของตนเอง เป็นลักษณะการอ่านตามจุดประสงค์ของตนเอง ซึ่งจะเป็นผลดีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนมากกว่า การอ่านตามจุดประสงค์ที่ผู้อื่นตั้งให้หรืออ่านเพื่อตอบคำถามเท่านั้น อรุณี วิริยะจิตรา (2525) ยังได้กล่าวว่า การอ่านที่มีประสิทธิ

ภาพผู้อ่านต้องตั้งจุดมุ่งหมายไว้ล่วงหน้าว่ามีวัตถุประสงค์ในการอ่านอย่างไร จะทำให้การอ่านนั้นมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น และ Nessel (1989) กล่าวว่า การคาดคะเนเนื้อเรื่องก่อนอ่านก่อให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นและอ่านเนื้อเรื่องเพื่อหาหลักฐานมาสนับสนุนหรือล้มเลิกการคาดคะเนที่ได้ตั้งไว้ก่อนอ่าน นอกจากนี้ยังเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน ในการเรียน และเป็นเครื่องปลุกเร้าให้เกิดความอยากที่จะเรียนรู้ในครั้งต่อไป

4. กิจกรรมชี้นำการคิดในการอ่าน ในขั้นคาดคะเน ผู้วิจัยได้ใช้กิจกรรมนำโดยการใช้รูปภาพมาเป็นตัวสร้างและกระตุ้นองค์ความรู้เดิมของนักเรียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการคาดคะเนเรื่องก่อนการอ่าน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ภาพช่วยเร้าความสนใจของนักเรียนทำให้นักเรียนเข้าใจในสาระสำคัญของเนื้อเรื่อง และสามารถคาดคะเนเหตุการณ์ของเรื่องราวก่อนอ่านได้ สังเกตจากความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม การแสดงเหตุผลในการคาดคะเนที่แต่ละกลุ่มจะใช้สาระและเหตุการณ์จากภาพเป็นส่วนประกอบในการอธิบายเหตุผล กิจกรรมดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น สังเกตได้จากคะแนนแบบฝึกหัดในแผนการสอนที่ใช้รูปภาพเป็นกิจกรรมนำ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษาของ บันลือ พุกกระวัน (2533) ที่ว่า ภาพช่วยสร้างมโนภาพ จินตนาการ สนองความต้องการทางด้านอารมณ์ และช่วยสร้างความเข้าใจสาระสำคัญของเรื่องราวในบทอ่าน ในขณะที่รูปภาพนักเรียนสามารถจะเดาเหตุการณ์เรื่องราวที่จะเกิดขึ้นได้ อีกทั้งยังดึงดูดความสนใจให้เกิดความรู้สึกอยากติดตามอ่านเรื่องราวที่อ่าน และ Kinder (1975) กล่าวว่า ภาพจัดเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีผู้นิยมใช้มาก เนื่องจากภาพมีส่วนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ เป็นการเตรียมประสบการณ์ให้กับผู้อ่าน ทำให้จดจำรายละเอียดได้มากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยเร้าความสนใจและกระตุ้นความรู้เดิมเพื่อเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่ได้รับ โดยเฉพาะนักเรียนชั้นอนุบาลและประถมศึกษา ภาพประกอบจะช่วยเพิ่มความสนใจทำให้เกิดการเรียนรู้ดีขึ้น จากการศึกษาของ ซีนสุมน สุขพันธ์ (2533) ที่ใช้ภาพในขั้นคาดคะเนของกิจกรรมชี้นำให้คิด เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านเข้าใจความภาษาไทยของเด็กชาวเลพบว่า หลังการฝึกกลุ่มที่ได้รับการฝึกการอ่านได้คะแนนความสามารถในการอ่านสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. กิจกรรมชี้นำการคิดในการอ่านในขั้นคาดคะเน โดยใช้การเล่านิทานเป็นกิจกรรมนำ เพื่อสร้างและกระตุ้นองค์ความรู้เดิมของนักเรียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการคาดคะเนเรื่องก่อนการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า การเล่านิทานทำให้นักเรียนมีความตั้งใจและมีสมาธิในการเรียน

เกิดความสนใจและอยากติดตามอ่านเรื่องราวในบทอ่าน โดยสังเกตได้จากพฤติกรรมของนักเรียน ขณะที่ร่วมกิจกรรม นักเรียนสามารถคาดคะเนเรื่องราวในบทอ่านได้ และสามารถนำเรื่องที่ครูเล่าให้ฟังมาเป็นเหตุผลประกอบการคาดคะเนได้ กิจกรรมดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น สังเกตได้จากคะแนนแบบฝึกหัด ในแผนการสอนที่ใช้การเล่านิทานเป็นกิจกรรมนำ ซึ่งผลดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของ จินตนา ไบกาชุยี (2534) ที่ว่า การเล่านิทานสามารถใช้เป็นกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน ทำให้เกิดความสนใจที่จะติดตามอ่านเรื่องที่อ่านเพื่อทราบเรื่องราวโดยละเอียด เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการจากเรื่องที่ได้ฟัง นอกจากนี้ วรณี ศิริสุนทร (2532) ยังได้กล่าวย่ำว่า การเล่านิทานช่วยสร้างเสริมพัฒนาการทางด้านสังคม อารมณ์ สติปัญญา ให้กับนักเรียนอีกด้วย กล่าวคือผู้ฟังจะมีสมาธิในการฟัง โดยสามารถคิดอย่างมีเหตุผล จนเกิดความรู้ในเรื่องภาษา สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ตลอดจนช่วยให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และยังสอดคล้องกับ ศ.ศุภนิมิตร (2522) ที่ว่า การเล่านิทาน ช่วยสร้างเสริมพัฒนาการทางด้านภาษาและส่งเสริมการอ่าน และผลการศึกษาของ สันยพร อินทมาส (2538) ที่ใช้การเล่านิทานเป็นสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ พบว่า การเล่านิทานมีผลต่อคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สิ่งนี้เป็นเครื่องย้ำความสำคัญของกิจกรรมดังกล่าวอีกด้วย

6. กิจกรรมชี้้นำการคิดในการอ่าน ในขั้นคาดคะเน โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมนำ เพื่อสร้างองค์ความรู้และกระตุ้นองค์ความรู้เดิมของนักเรียน สำหรับเป็นพื้นฐานในการคาดคะเนเรื่องราวก่อนการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า การแสดงบทบาทสมมติของนักเรียนทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานเพลิดเพลิน และเกิดความประทับใจในการเรียนรู้ สังเกตได้จากพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่แสดงบทบาทสมมติและในขณะที่ดูการแสดง และจากการคาดคะเนเหตุการณ์ในบทอ่าน โดยนักเรียนสามารถนำเอาองค์ความรู้ที่ได้รับจากการดูการแสดงบทบาทสมมติมาอธิบายเป็นเหตุผลประกอบการคาดคะเนได้ กิจกรรมดังกล่าวจึงส่งผลให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น ซึ่งจะสังเกตได้จากคะแนนแบบฝึกหัดในแผนการสอนที่ใช้การแสดงบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมนำอีกด้วย ซึ่งการแสดงบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่เด็กได้แสดงท่าทางประกอบ มีกิจกรรมการเล่นประกอบหลายอย่าง เป็นการตอบสนองความต้องการตามธรรมชาติของเด็ก ทำให้เกิดการเรียนรู้ไปพร้อมๆ กับการสนุกสนานเพลิดเพลินและเกิดความประทับใจในการเรียน นอกจากนี้การแสดงบทบาทสมมติ ยังทำให้นักเรียนสามารถแสดงออกด้วยคำพูดและท่าทางอย่างสร้างสรรค์โดยใช้ความคิดและจินตนาการ

ของตนเอง อันจะนำไปสู่การพัฒนาความคิดและความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งยิ่งขึ้น ดังที่ อัจฉรา ชีวพันธ์ (2526) กล่าวว่า กิจกรรมการเล่นเป็นสิ่งจำเป็นที่ช่วยเราใจให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจในบทเรียนได้ดี ทั้งยังเป็นการฝึกทบทวนเนื้อหาจากบทเรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สุจิต เพ็ชรขอบ (2531) ที่ว่า กิจกรรมการแสดงช่วยให้เด็กเข้าใจเนื้อหาได้แม่นยำและยาวนานเพราะทำให้มองเห็นภาพชัดเจนกว่าถ้อยคำที่ใช้อธิบาย

จากผลการวิจัยของ จันทนา กุลรัชวิชัย (2530) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งครอบคลุมถึงการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบนาฏการสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวคู่มือครู และผลการวิจัยของ มัจฉรีย์ พลคำ (2536) พบว่า ความสามารถในการใช้คำไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการแสดงละครจะสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยการอ่านบทสนทนา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เนื่องจากการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษาประกอบด้วย การสอนที่ใช้กิจกรรมการเล่นหลายอย่าง เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การเล่นเกม การใช้ภาษาท่าทางการใช้ของจริงประกอบการแสดง ล้วนแต่เป็นพื้นฐานของการแสดงละคร ดังนั้นผลการวิจัยข้างต้นจึงนับว่าเกี่ยวข้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ด้วย

7. การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนในโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจนี้ นักเรียนจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุด ทั้งในด้านการคิด คาคคคะเน การอ่าน และการพิสูจน์ ความถูกต้องในการคาคคคะเน ครูเป็นเพียงผู้กระตุ้นและชี้แนะให้นักเรียนคิด การจัดกิจกรรมดังกล่าว เป็นการจัดกิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญต่อกิจกรรมนั้น ๆ และเอาใจใส่ต่อกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้น โดยสังเกตได้จากนักเรียนที่มีความกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรม เช่น การแสดงความคิดเห็น การแสดงบทบาทสมมติ ดังที่ ทิศนา แชมมณี (2521) กล่าวว่า การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้ทั่วถึงมากที่สุด และการที่ผู้เรียนได้มีบทบาทต่าง ๆ ในการใช้ภาษา จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อม ความกระตือรือร้นที่จะเรียนอย่างมีชีวิตชีวา นอกจากนี้ผู้วิจัยยังจัดให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อฝึกให้รู้จักการทำงานการช่วยเหลือและการแสวงหาความรู้ร่วมกัน จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะดำเนินกิจกรรมพบว่า นักเรียนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นของตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และรู้จักการโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างนักเรียนกับครู และนักเรียนกับนักเรียนด้วยกัน ซึ่งส่งผลดีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนและส่งผลดีในการเพิ่มความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของ

นักเรียนเอง สังเกตจากคะแนนแบบฝึกหัดและคะแนน t จากการเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบฉบับที่ 1 กับฉบับที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อักษร รุ่งมณี (2525) และ กวรรณิกา อุ่นแจ่ม (2529) ที่พบว่า คะแนนความเข้าใจในการอ่าน และทัศนคติต่อการอ่านของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการส่งเสริมด้วยกิจกรรมกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8. บทอ่านที่นำมาใช้ในโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำบทอ่านที่เป็นนิทาน จากหนังสือ วารสาร นิตยสาร ซึ่งคัดเลือกโดยคำนึงถึงหลักจิตวิทยาและหลักการพิจารณาหนังสือวรรณกรรมกับเด็กของ บันลือ พฤกษะวัน (2534) มาวิเคราะห์หาความยากง่าย แล้วปรับให้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้หลักของ Fry (อ้างถึงใน สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2537) ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้นักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมมีความสนใจในการอ่านมากขึ้น สังเกตได้จากพฤติกรรมที่แสดงออกในชั้นเรียนที่แสดงถึงความกระตือรือร้นและความสนุกสนานเพลิดเพลินที่ได้รับจากการอ่าน เป็นผลให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการอ่าน และมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้น โดยสังเกตจากคะแนนแบบฝึกหัด และค่าคะแนน t จากการเปรียบเทียบคะแนนของแบบทดสอบฉบับที่ 1 กับฉบับที่ 2 ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537) ที่ว่า นิทานมีบทบาทสำคัญมาต่อการพัฒนาคุณภาพทางภาษาของผู้อ่าน โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นการวางรากฐานทางภาษา ส่งเสริมให้รักภาษา และมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน ซึ่งนอกจากจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ผู้อ่านยังได้รับประโยชน์ในด้านคุณค่าทางภาษา พิจารณาจากการใช้ถ้อยคำ สำนวนสุภาพ และข้อคิดต่าง ๆ ที่ได้จากเรื่อง ทั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ ศ. ศุภนิมิตร (2522) ที่กล่าวว่า นิทานให้ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน จากจินตนาการและเรื่องราว และยังเป็น การฝึกทักษะทางภาษา คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอีกด้วย

9. โปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมซึ่งนำการคิดในการอ่านครั้งนี้ โดยฝึกให้นักเรียนคิดคาดคะเนเหตุการณ์อย่างมีเหตุผล จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ถ้านักเรียนสามารถคาดคะเนเหตุการณ์ได้ถูกต้องหรือใกล้เคียงกับเรื่องราวในบทอ่าน ทำให้นักเรียนเกิดความภูมิใจ และเกิดความกระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมในขั้นต่อ ๆ ไป ซึ่งในตอนท้ายของแต่ละแผนการสอน ผู้วิจัยได้จัดให้มีการเฉลยแบบฝึกหัดของบทอ่านในแต่ละแผนการสอน สำหรับให้ผู้เรียนตรวจสอบผลการปฏิบัติของตน จากการจัดกิจกรรม

ดังกล่าวพบว่า นักเรียนที่สามารถทำคะแนนได้ดีในแบบฝึกหัด มีความภูมิใจในความสามารถของตนเอง และจะส่งผลให้ทำคะแนนในแบบทดสอบได้ดีด้วย สำหรับนักเรียนที่ทำผิดพลาดจากแบบฝึกหัด เมื่อได้ทราบถึงเหตุผลในการตอบคำถามแต่ละข้อแล้ว ก็เกิดความเข้าใจเพิ่มขึ้นสังเกตได้จากการทำแบบฝึกหัดในแผนการสอนต่อ ๆ มา และคะแนนจากแบบทดสอบ ที่ค่อย ๆ มีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ ผลการวิจัยดังกล่าวจึงสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ และกฎการเรียนรู้ของ Thorndike (อ้างถึงใน กมลรัตน์ หล้าสูงวงศ์, 2528) ที่ว่า การเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีนั้น ต้องมุ่งใจให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้ การเฉลยคำตอบหรือแบบฝึกหัดจะเป็นการเสริมแรงให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจที่จะเรียนรู้ครั้งต่อไป และ Feather (1961) ที่กล่าวว่า การที่บุคคลทำงานแล้วประสบความสำเร็จจะทำให้บุคคลนั้นรับรู้ว่าคุณเองมีความสามารถ และจะพัฒนาความสามารถของตนเองให้เพิ่มมากขึ้น

10. โปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมที่นำการคิดในการอ่านได้ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียน โดยทดสอบความเข้าใจในการอ่าน 2 ระดับ คือ การอ่านตามตัวอักษร และการอ่านตีความ ผลการวิจัยพบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งในระดับการอ่านตามตัวอักษร และการอ่านตีความ สังเกตจากการเปรียบเทียบคะแนนของแบบทดสอบฉบับที่ 1 กับฉบับที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Stauffer (1975) ที่ว่า การอ่านเป็นกระบวนการคิด ในขณะที่อ่านผู้อ่านจะคิดคาดคะเนเหตุการณ์เรื่องราวก่อนที่จะอ่าน ดังนั้นกิจกรรมที่นำการคิดในการอ่านที่เน้นความสำคัญของการคาดคะเนเหตุการณ์ก่อนการอ่านจึงทำให้อ่านสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Hunt (1987) ที่ได้ศึกษาพบว่า กิจกรรมที่นำการคิดในการอ่าน มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ได้ทั้งระดับการอ่านตามตัวอักษร และการอ่านตีความ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 โปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจนี้ ใช้กิจกรรมที่นำการคิดในการอ่าน เป็นกิจกรรมที่แปลกใหม่ที่นักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับวิธีการและชั้น

ตอนของกิจกรรม การทำกิจกรรมในระยะแรกจึงสร้างความสับสนกับนักเรียนพอสมควรเพราะนักเรียนจะไม่รู้วิธีการคาดคะเนและการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม แต่เมื่อดำเนินกิจกรรมไปประมาณ 3-4 แผน นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ดีขึ้นตามลำดับ ดังนั้นผู้ที่นำโปรแกรมนี้ไปใช้ควรมีการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนก่อน โดยการอธิบายวิธีการดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นตอนพร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ เพื่อให้ นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างถูกต้อง

1.2 ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาที่จะนำโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมชั้นนำการคิดในการอ่านไปใช้นั้น ควรเลือกเนื้อหาที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน ซึ่งมีความหลากหลาย เช่น เรื่องที่เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน ชีวิตจริง เรื่องสนุกสนานเพื่อฝัน นิทานพื้นบ้าน เรื่องราวที่อบอุ่นทำนองเทพนิยาย และเรื่องชวนคิด ทั้งนี้ควรมีการวิเคราะห์ และปรับให้เหมาะสมกับวัย ระดับความสามารถ ระดับชั้นเรียน และความสนใจของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนได้รับประสบการณ์และสามารถพัฒนาศักยภาพในการอ่านของตนอย่างเต็มที่ โดยสามารถนำโปรแกรมไปใช้ได้หลายรูปแบบ เช่น บูรณาการกับกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย ตามแผนการสอนปกติ กิจกรรมห้องสมุด และกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ

1.3 กิจกรรมที่ใช้ในโปรแกรมมีการอภิปรายแสดงความคิดเห็นและเหตุผลในการคาดคะเน ดังนั้นครูผู้สอนควรเปิดโอกาสและส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น ได้วิเคราะห์อย่างมีเหตุผล และควรจัดให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้แนวคิดที่หลากหลายและกว้างไกลยิ่งขึ้น ทั้งนี้ควรมีการย้ายสลับกลุ่มอยู่เสมอ เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน โดยพิจารณาให้แต่ละกลุ่มมีนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับต่าง ๆ คละกันไป เพื่อฝึกการทำงานร่วมกัน การช่วยเหลือกัน อีกทั้งยังเป็นการฝึกการแสดงความคิดเห็นของตนเองและการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วย

1.4 จากงานวิจัยนี้พบว่า กิจกรรมชั้นนำการคิดในการอ่าน สามารถพัฒนาศักยภาพในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจซึ่งเป็นภาษาที่หนึ่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า กิจกรรมชั้นนำการคิดในการอ่านสามารถพัฒนาศักยภาพในการอ่านภาษาที่สองได้เช่นกัน ดังนั้น ครูผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน จึงควรนำวิธีการดังกล่าวนี้ไปประยุกต์ใช้สำหรับการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการสอนของตนเอง และประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ควรนำโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมที่นำการคิดในการอ่าน จากการวิจัยครั้งนี้ ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในบริบทที่แตกต่างกับงานวิจัยครั้งนี้ เช่น สถานที่ ความพร้อมของโรงเรียน และความพร้อมของนักเรียนเป็นต้น เพื่อทดสอบว่านักเรียนจะสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจได้หรือไม่ และแตกต่างกันอย่างไร

2.2 ควรนำโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมที่นำการคิดในการอ่าน จากการวิจัยครั้งนี้ ไปทดลองใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น โดยอาจปรับเปลี่ยนเป้าหมายของโปรแกรมไปในระดับที่สูงขึ้นคือ การอ่านโดยใช้วิจารณญาณ การอ่านขั้นนำไปใช้ พร้อมทั้งปรับเนื้อหาในบทอ่านให้เหมาะสมกับวัย ระดับความสามารถในการอ่าน ระดับชั้นเรียน และความสนใจของนักเรียนในระดับชั้นนั้น ๆ

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบว่ากิจกรรมที่นำการคิดในการอ่าน มีผลต่อพัฒนาการทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาไทยที่แตกต่างกันว่าเป็นอย่างไร และแตกต่างกันอย่างไร

2.4 ควรศึกษาถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมนำที่นำมาใช้ในชั้นคาถาคะเน ได้แก่ การใช้รูปภาพ การเล่านิทาน การแสดงบทบาท ฯลฯ ว่ากิจกรรมใดบ้างที่มีประสิทธิภาพและมีผลต่อการคาดคะเนเรื่องก่อนการอ่าน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย